

Sygnatura akt XVIII C 20/17

(...), dnia 15 marca 2017 r.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w Wydziale XVIII Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Piotr Wewióra

protokolant: Michał Frajtek

rozpoznawszy w dniu: 15 marca 2017 roku

w Ł. na rozprawie

sprawę z powództwa: Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko: A. C.

o: zapłatę

oddala powództwo.

XVIII C 20/17

UZASADNIENIE

I. *Stanowiska stron.*

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W., reprezentowany przez radcę prawnego, domagał się zasądzenia od pozwanego A. C. 414,73 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, nadto kosztów procesu według norm przepisanych, tytułem należności powstałych w związku z umową zawartą przez pozwanym z (...) 28 maja 2010 roku, w zakresie których powód jest następcą prawnym pierwotnego wierzyciela.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie; wydano wyrok zaoczny.

II. *Ustalenia faktyczne i ocena dowodów.*

(...) zawarł 31 marca 2016 roku umowę przelewu wierzytelności z Prokura Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym we W.. Objęte nimi zostały wierzytelności powstałe w ramach umów kredytowych zawartych przez dłużników z podmiotami trzecimi, a następnie przeniesione na (...).

(umowa, k. 9 – 12)

Powód w pozwie określił podstawę roszczenia, wskazując na umowę zawartą 28 maja 2010 roku między pozwanym a (...). Jednakże z załączonego materiału wynika, że żadnej takiej umowy nie zawierano, gdyż wierzytelności, których ma dotyczyć umowa z 31 marca 2016 roku, powstały – zgodnie z treścią umowy cesji – wskutek zawarcia umów przez dłużników z innymi podmiotami, a nie z (...).

Potwierdza to potwierdzona za zgodność kopia umowy – przy czym nie zgadza się data: 27 maja 2010 roku – zawartej przez pozwanego z innym podmiotem.

Należy przy tym zauważyć, że stosowanie art. 339 § 2 k.p.c. możliwe jest o tyle tylko, o ile twierdzenia z pozwu nie budzą wątpliwości. Trudno mówić o takiej sytuacji, gdy twierdzenia z pozwu nie odpowiadają prawdzie, a w szczególności gdy stoją w sprzeczności z dowodami załączonymi do tegoż pozwu.

III. **Ocena roszczenia.**

Powód nie wykazał iżby istniała umowa zawarta 28 maja 2010 roku przez pozwanego i (...). W postępowaniu uproszczonym zmiana przedmiotowa powództwa jest niedopuszczalna, stąd powództwo podlega oddaleniu w całości.

Należy przy tym zwrócić uwagę, że umowy kredytowe mogą być zawierane wyłącznie przez banki – umowa kredytu jest czynnością bankową (art. 5 ust. 1 pkt 3 i ust. 4 p.b.1), a żaden z podmiotów wymienionych w § 2 ust. 1 pkt d umowy z 31 marca 2016 roku (k. 9) nie jest bankiem. W zakresie dających się obecnie poczynić ustaleń, byłyby to więc umowy nieważne, co Sąd obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu (art. 58 § 1 k.c.).

Umowa załączona na k. 25 jest umową pożyczki, a nie kredytu.

IV. **Koszty.**

Powód przegrał sprawę w całości.

Wobec wydania wyroku zaocznego, nie sposób jednak na obecnym etapie twierdzić o istnieniu kosztów pozwanego, podlegających zwrotowi jako koszty procesu (art. 98 § 2 k.p.c.).

1 Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe. (j.t. – Dz. U. z 2016 r., poz. 1988, z późn. zm.); przywołane przepisy nie były nowelizowane od ogłoszenia ustawy.